

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LLIBRERÍA ESPANYOLA
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

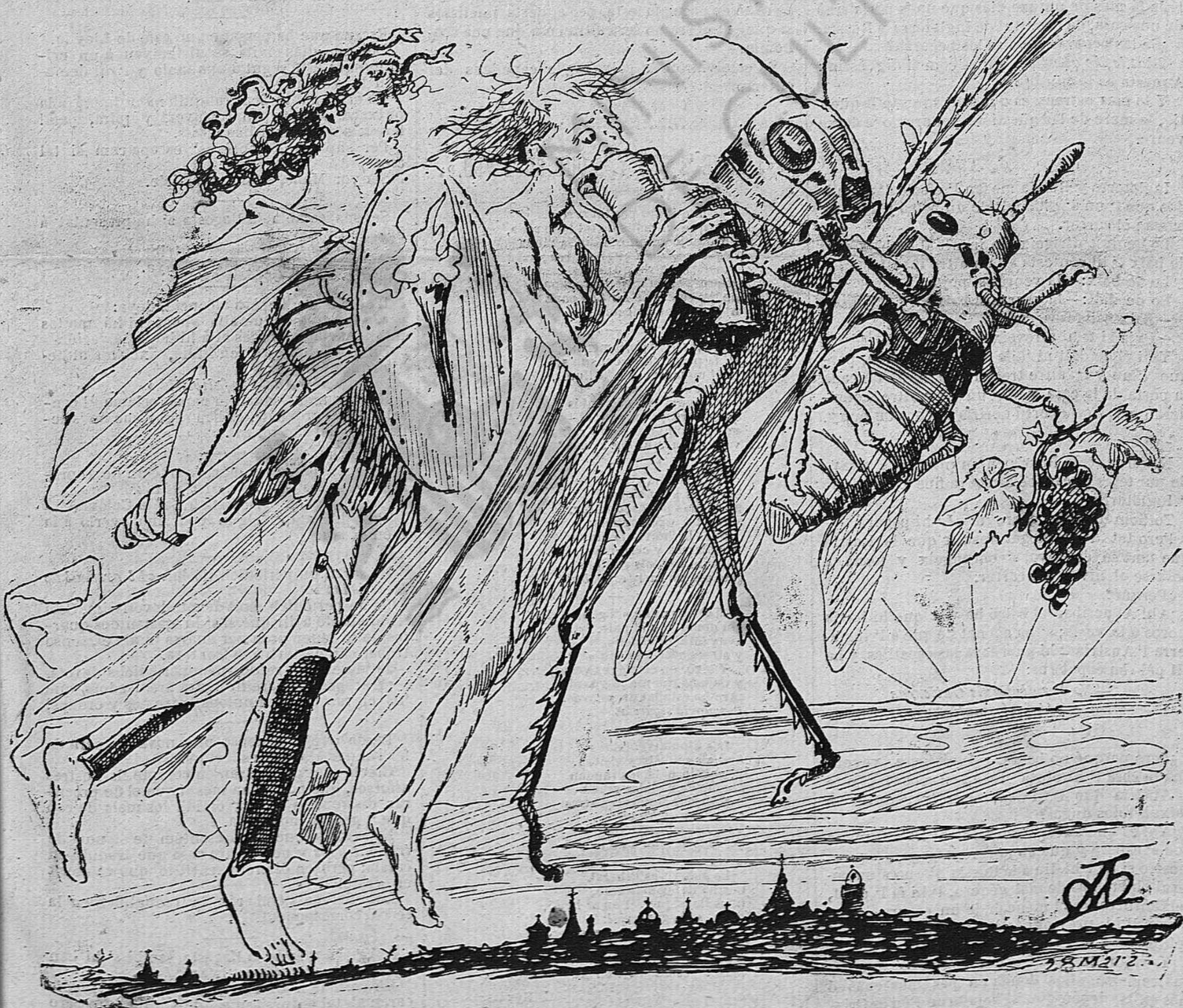
PRÉU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. 8 rais.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). 16 º
Estranger. 18 º

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

LA CRISIS.--BON ESTIU SE 'NS ESPERA.

La Guerra, la Sequía, la Llagosta y la Filoxera, nos prometen una visita.

MEMENTO.

Lo dimars, dia 16 de Abril, es per la *Campana de Gracia* una fetxa dolorosa, un aniversari memorable.

En tal dia del any passat la mort vá arrebatat de entre nosaltres al inspirat artista Tomás Padró, á qui déu nostre periódich la part mes legítima del crèdit que 'l públich l' hi dispensa.

Ab ell varem perdre un element inmillorable, un amich que no pot reemplassarse, un company tot cor y abnegació; ab ell vá perdre Barcelona un de sos artistes predilectes; ab ell baixá al sepulcre aquella má sempre obedient á la seva privilegiada fantasía que tant bé sabia interpretar las aspiracions del poble y traduhirlas al llenguatge de l' art.

Un any ja fá que 'ns falta y no hem pogut omplir encare lo vuit que vá deixar en Barcelona.

Un any y 'ns sembla impossible que haja desaparegut d' entre nosaltres.

Siga aquest recort que l' hi consagrém un testimoni del nostre afecte, afecte pur, desinteressat, immens, perdurable, que no s' extingirá mentres una gota de vida palpiti en nostre ser, mentres la *Campana de Gracia* siga agrahida, y ho será sempre.

LA GUERRA EUROPEA.

Ja fá més de quinze dias que no 's parla sinó de una cosa, de l' actitud de Inglaterra y Russia.

¿Se las pegarán ó no se las pegarán?

That is the question, qu' es com si dignéssim: Aquesta es la qüestió.

Y lo mes estrany es que sent aquesta la qüestió, la mare de las qüestions per are no 's deixa veure.

*

**

Inglaterra y Russia me fan l' efecte d' aquells dos que l' un s' está dalt de un balcó y l' altre passa pel carrer.

Lo de dalt dirigeix un insult al de baix y 'l de baix l' hi contesta ab un altre insult.

Lo de baix:—Ja veurás si pujo...

Lo de dalt:—Ja veurás si baixo...

—Baixa si gosas.

—Puja si t' hi atreveixes.

Y ni 'l de dalt ni 'l de baix se mouhen, perque l' un y l' altre troban que hi ha tancada la porta de la casa y ni l' un ni l' altre consideran que siga oportú obrirla á cops de puny.

*

**

No obstant, la Russia en un principi s' alsava de puntetas y casi bé arribava fins al balcó de l' Inglaterra.

Tothom deya, al veure 'u:—L' hi pegará.

Pero tot d' un plegat resulte que la Russia que tant se estirava, s' encongeix y torna á posarse al nivell del carrer.

¿Perqué?

¡Ah! Al arribar al balcó ha vist que hi havia moros á la costa; s' ha adonat de que á l' Inglaterra l' Austria l' hi guardava las espatillas, y ha dit pel seu capot rus:

—No t' emboliquis Gutierrez
mira que t' farán malbien.

*

**

¿Pero perquè no baixa l' Inglaterra veient que la cosa l' hi pinta d' aquest modo? ¿No té l' Austria que l' hi dona ajuda? ¿Perqué no baixan totes dugas?

¡Ah! es que al cap del carrer hi ha un mano que s' espera y que ab la cara ja paga, y aquest mestre si bé l' hi diu á la Russia que no s' emboliqui ab bromas de mal género, l' hi fá l' ullet, deixantli veure 'l mánech de un escura-dents, com si l' hi previngués qu' en un moment d' apuros no ha de espantarse.

¡Y vejin vostés! De que algun d' aquests quatre personatjes donga un pas més ensá ó més enllá, depén que hi haja la de Déu es Cristo, que la sanch tenyeixi 'ls rius y regui la terra, y de que sobre pilots immensos de cada-

vers s' hi aixequi la gloria de algun dels protagonistes de la gresca.

¡Aixís van encare las cosas d' Europa!

*

**

Perque es precís considerar que no hi ha res més bestial que una guerra entre Russia y l' Inglaterra.

Forman la nació inglesa unas islas guardadas pel mar y per un número de escuadras formidables, dugas rahons perque la Rustia no puga anar á atacarla dintre del cau.

Y forma la nació russa una immensitat de territori que may del mon podria invadir y conquistar la Inglaterra, per la rahò senzilla, de no tenir exercit de terra suficient per tal empresa.

Inglaterra no podria fer més que bombardejar ab los seus barcos los ports de la Russia, sense tirarli may una estocada fins al cor; y Russia no podria fer més qu' invadir algunas possessions inglesas, posant á l' Inglaterra en lo cas de dir com l' arcalde del quènto:—*«A hi me las dén todas.»*

*

**

Tal es, neta y pelada, la situació de las dugas nacions.

Per ellas la guerra será una brometa més ó menos pesada; pèls qui las regeixen un medi més ó menos segur d' adquirir gloria; pero pèls pobres qu' hi prenguin mal, ja que un ó altre tè de pagar la festa, per aquests infelissos si que la guerra no será altra cosa que una economia.

S' estolvirán la caixa y 'ls capellans del enterro.

P. K.

«LO QUE 'S VEU Y 'L QUE NO 'S VEU.»

Com qu' are per tot arreu veig que en mans de tot hom roda, un nou joch, que 'n diu la moda lo que 's veu y 'l que no 's veu; per probalshi qui só jo, y que á actiu ningú m' afana, pe 'ls lectors de *La Campana* n' hi fet una colecció.

Mirínse l' Ajuntament: ell fa pagar pe 'ls consurs, pe 'l matadero, pe 'ls llums, per tot absolutament; y tinguin per ben entés que al Tresor municipal no hi ha ni un malehit ral: vaja ¿ahont sc'n a que s' dinés?

A Barcelona veyém brigadas per netejar, máquinas per escombrar, y per tot aixó paguem: pues bé, mirin la ciutat per plassas y carrerons, passéjin per tots cantons. ¿qui veu un carré escombrat?

«Tot marxa bé,» 'l govern diu: «hi donat pau al país; avuy tothom es felis, y ab seguretat se viu.» Y aixó, en efecte, es vritat, y de negarho me 'n guardo... ¡Are ha estallat un petardo! Busquin la seguretat.

Los diputats catalans á n' als ministres visitan, y, consternats, los incitan á adoptar medidas grans. Y tocant aquets registres se fatigan, pero en vá... Vegin si saben trobá qu' es lo que fan los ministres.

Lo govern es lliberal, nos ha dat constitució, unas lleys que... Déu n' hi dó, fins... sufragi parcial: may, may havíam gosat d' un govern tant paternal; si senyors, es lliberal... pero... ¿hont es la llibertat?

C. GUMÁ.

A las tres de la matinada del dimecres vá ploure.

Nota: Segons las nostras noticias, las cucullas de las rogativas totes dormian; ni si quiera 'n varem veure cap de centinella.

Ellas ván demostrar que en aixó de fer ploure no hi tocan pilota; pero en cambi demostraren també que per mes que hi hagués sequia duyan los papers mullats.

Un capellá en l' iglesia de Sant Agusti de Barcelona las vá empendre á cops de cadira contra unas pobras criaturas que jugavan dintre del temple.

Are pregunto jo. ¿Y si n' hagués descalabrat alguna?

Jesucrist deya: Deixéu que las criaturas vingan á mí.

Aixís cumplia al péu de la lletra la máxima evangélica; las hi enviava directament d' un cop de cadira.

Y apart d' aixó, sempre á mes de l' enterro hi hauria caigut algun responso.

Lo *Cronista*, periódich ministerial, ha publicat un article titolat: *Hidrofobia*.

Temps ha que 'ls ministerials buscan una cosa:

Que 'ls hi dongan la bola.

Escena que ha passat en un café de Lleyda. Dos guardias civils se dirigeixen á un criminal qu' está segut á una taula y l' hi demanan la cédula.

Lo criminal se fica tranquilament la má á la butxaca, se treu un revólver, y ¡pim, pam! fereix als dos guardias civils.

Per supuesto, després s' escapa com si tal cosa.

Senyor Mañé, fassin un article.

Segons sembla la llagosta s' ha presentat á Sabadell y á Valls.

¿Y 'ls investigadors de contribucions?

Ah... aquestos per tot Espanya.

Lleó XIII en la seva alocució, deya: «Ja es sapigut que allá ahont hi há moltas inteligéncias reunidas allá hi há la salvació.» Un periódich satírich italiá, exclamá al llegir aquesta frase:

«Addio infalibilitá.»

Efectivament, quan lo papa reclama 'l consells dels cardenals, es ben segur que no 's refia gaire del seu tet sol.

A Santa Coloma de Farnés tractan de representar la passió de Jesucrist *al viu*.

¿No hi ha cap periodista á Santa Coloma?

Si n' hi hagués algun podrian clavarlo á la creu *al viu*.

Ha sortit un periódich titolat: «*El arsenal de la derocion*.»

Es un periódich molt devot, devotíssim. Casi 'ls hi abasto á dir que si s' hi gastan dos quartos, ja 'n tenen prou per anarse 'n al cel, sense trobar cap destorb á la frontera.

Ja 'u veuhén, recomaném periódichs devots.

¡Y després encare hi haurá predicadors que 'ns clavarán excomunion entre nas y orelles!

Desde avuy comenso una nova manera de fer rumiar als nostres lectors.

Crech que 'ns tindran en compte 'ls nostres esforços, que no portan mes fi que el de procurar distreurels y féls' olvidá los mals de cap que 'l govern nos dona.

La cavoria que 'ls presentém te el nom de *traduglífichs* y no es altra cosa que traduhí en catalá; pero en diferent sentit lo que vá escrit en castellá.

Los aficionats trobarán lo traduglífich en la secció corresponent.

A Valls á més de la llagosta, també s' hi han deixat veure 'ls missionistas.

Un periódich de Tarragona deya que predicaren ab tal entusiasme, que un d' ells lo pare Goberna, no vá poder comensá un sermó, perque 's trobava ab una ronquera que no l' hi permetia dir ni una paraula.

Ja 'u saben los carlins: en temps de guerra balas de plom, y en temps de pau, balas de goma.

L' Ajuntament s' obstina á cobrar l' impost sobre 'l gas, y las botigas més s' estiman tan-car que pagarlo.
Pero l' Ajuntament no 's dona per entés y embesteix los cafés principals de la Rambla.
¡Ah! Fins que surti 'l sol de la llibertat, hau-rém de pendre 'l café á las foscas.

A Madrit hi ha cada robo qu' escriuix.
A Barcelona 'l mateix.
A Valencia igual.
Idem de lienso á Sevilla.
De modo que la industria del robo es l' úni-ca avuy per avuy que 's desarrolla pèls que 's hi dedican los *gérmenes de prosperidad*.
Per supuesto 'ls lladres sempre 's fan fone-dissos, lo mateix que 'ls objectes de que s' ape-deran.

Llegeixo en un periódich de Madrit:
«Un diari diu que 'l govern pensa retirar los presupuestos.
«Mes fáciles que 'ls presupuestos retirin al govern.»
Potser sí.

Se diu que los madrilenyos están que bufan, contre los diputats catalans, perque demanan medis per socorre de prompte á la clase trebal-ladora agobiada cada dia més per la miseria y estudian seriament para evitar que aquesta con-tinui.

No falta qui ha dit que 'ls catalans ho volan tot per ells.
¡Que ho volem tot! ¡Y ni tenim hipódromo!

A PADRÓ.

Un any ja fá, Padró, qu' una mortalla tirá sobre ton cos la parca avara;
un any ja fá d' aquell trist jorn, y encara pensant en tú, lo plor dels ulls devalla.
¡Quan viu es ton recort! La fatal dalla que 'l fil tallá de ta existencia cara,
podrá igualment matá als que 't ploran ara, mes no matá un recort que 'l temps no talla.
Jamay lo mon podrá olvidá al que un dia las planas ilustrá de nostra historia,
ab xispa que tant sols ta ment tenia.
Los anys pereixerán, mes no ta gloria:
pera olvidarte á tú precís seria
que 'l mon perdés lo cor y la memoria.

C. GUMÀ.

Un católich-científich alegaba dugas rahons com á causa de que la pluja no dispersés á las rogativas:

- 1.ª La poca solemnitat de las professons.
 - 2.ª La falta de cucurullas suficientes.
- Per solemnitat entenia 'l católich-científich que 's tiressin canonadas com quan surt la custodia de la catedral. Lo soroll atrèu als núvols.

Y respecte á las cucurullas deya:—Una gran colecció de punxas atrèu á la pluja. Per aixó dich jo que si no n' hi ha prou ab un centenar, n' hi posin un milió.

Paraulas de un fumador, cremat al veure que un puro no se l' hi volia encendre:
—Aquest tabaco no pot ser del govern. Es molt mes dolent encare.

Una fábula que esplica un periódich francès:
Dalt de un arbre hi ha un corb, es la majo-ria republicana.
Lo corb té un formatje á la boea; lo formatje es lo presupuesto.
Al péu s' hi passeja la guinéu. Son los reac-cionaris.

La guinéu no fá mes que insultar al corb, no fá mes que amenassarlo, no fá mes que tocarli l' amor propi, á veure si 'l corb obra 'l bech per contestar y deixa caure 'l formatje.
¡Pobre guinéu! si no té res mes per menjar s' haurá de rosegat la qua.

Discutintse l' acta de Sevilla s' ha trobat que 'l candidat ministerial havia obtingut mes vots dels que hi havia inscrits en las llistas electorals.

Sempre ho havia dit.
Lo govern té l' apoyo del país.
L' apoyo de tot lo país, y una miqueta mes.

A Liria 'ls habitants s' alimentan de gar-rofas.
Y cuidado que are som en temps de pau y á Liria no reben *partes* oficials.

Vels'hi aquí una gent que ja comensan á tastar los fruyts del *gérmenes de prosperidad*.
Sempre ho havia cregut que aixó d' aquests gérmenes eran garrofas.

Segons un periódich de Madrit, lo govern ja fá algun temps que per compte de governar, se dedica á resoldre una qüestió aritmética.
«*Convierte los quintos en cuartos*» diu un pe-riódich de Madrit.
Y té rahó: cada quinto val quatrecentos duros.

Al acte d' anarse'n á esmorsar, un que sem-pre se l' hi figura estar malalt, arriba al metje á casa seva:
—Oh y que vé bé, exclama. Diga, puch es-morsar estant en dejú?

Un ministre contestant á una interpelació d' un diputat ha dit: Que el govern veillarà pels interesos y la seguretat de Espanya.
Aixó de que vetllará vol dir que fins ara ha dormit, perque ó sinó diria el *govern vetlla*.
No era precís que ell ho digués; los únichs que han *vetllat* son los investigadores.

En una fonda. Un senyó de fora després de llegir la llista diu al mosso qu' es castellá.
—Un plato de ternera con *gigantes*.
Lo pobre home creya que aquet era el nom de 'ls pésols en castellá.

Aprop de Figueras, hi ha una vila que 's diu Perelada, y en aquesta vila una iglesia, y á la iglesia un S. Cristo que diuen si fá miracles, sobre tot lo de fer ploure.

Un diumenje, que estava molt núvol varen decidí treure'l en professó perque 's lluhís.
Efectivament la preparan y surt la imatge ab un gran acompanyament de personas (dis-pensin la espressió) que creyent segura la plu-ja totes portaban lo seu respectiu paraigua.
Al cap de cinch minuts ya feya sol, de ma-nera que 'l poble está entusiasmat.
—¿Bé; y ahont es lo miracle dirán vestés...?
—¿Lo miracle diuben? En que 'ls paraigues van convertirse en parasols.

A Castelló de la Plana vá haberhi dias endar-rera eleccions municipals.
¡Hi van pendre part 22 votants!
Y advertixin que 12 de aquests 22 son em-pleats del Ajuntament, dos ho son del Estat y un es diputat provincial.

Vels' hi aquí á quin estat nos porta la polít-ica conservadora.
Avants los ajuntaments elegian als seus em-pleats; are son los empleats los qui elegeixen als Ajuntaments.

En Cánovas ha dit que 'ls únichs insurrectes que quedan á Cuba son de *color*.
Ho crech molt bé.
Un color que passa de *castaño oscuro*.

Un subjecte molt devot un diumenje estava fent qua en las oficinas de un ferro-carril, per cobrar lo dividendo de una obligació que tenia.

Prop de la estació hi havia l' iglesia, y á l' iglesia tocavan l' últim repicó de la missa de dotze.

—¿No vá á missa Senyó Lluch? vá pregun-tarli un que 's trobava darrera d' ell y que tenia ganas de guanya un puesto.
—No, noy avuy me la vench, respongué 'l neo: primer es l' *obligació* que la *devoció*.

Caricatura de un periódich estranger:
Un rus s' en dú 'ls brassos y las camas d' un turch qu' es queda ab lo cos no mes.
Lo rus exclama:—Aixís com aixís no tenia un céntim, y ni la botiga de guants ni 'l saba-ter l' hi volian fiar!

Encare que sembli mentida, 'l govern ha fet monedas de plata de cinch pessetas.

Las d' aquest any se distingeixen de las de anys endarrera en que al cantell hi faltan dos paraulas:

Justicia y Llibertat.

Sino per moltas altres cosas, aquest govern ns' agrada per la franquesa.

Y vá de quènto:

En una reunió 's parlava entre varios jóves y senyoretas de quina ciutat era més bonica, si la de Madrit ó la de París.

Una senyoreta va dir.

—Tant m' agrada l' una com l' altra, de modo que voldria estar ab un péu á Madrit y l' altre á París.

—Y jo llavors, contesta un jove, 'm quedaria á dormir en los Pirineus.

Escena de carrer:

La gosseta de una beata se tira sobre las pan-torrillas de un senyor molt gros:

—Linda vina aquí, diu la seva mestressa; ¿No véus que avuy som divendres y no 's pot men-jar gras?

A casa tinch un lloro y l' hi he ensenyat á dir no mes que una cosa:

«*Vamos bien, muy bien, ricamente.*»

Aixís tot lo veynat se creu que á casa es la redacció de un periódich ministerial, y fins los de la policia quan passen per davant s' alsan la gorreta y saludan.

CANTARELLAS.

Dius que t' hi robat lo cor y no vull que 'u digas gaire, qualsevol que are 't sentis me pendria per un lladre.

J.

Entre dos que bé s' estiman ab sols un que menji basta, sent casats tu cuynarás y jo m' asseuré á la taula.

J. N.

Las solteras son de oro, las casadas son de plata, las viuditas son de cobre y las viecas son de llauna.

P.

EPIGRAMAS

Ponderant á una senyora que deixava á ral per duro á qui en qualsevol apuro l' hi portés bona penyora, un exclamava: —Practica ab tal fé las bonas obras, y estima tant á n' els pobras, qu' ella mateixa 'ls fabrica.

R.

Posant la corbata á l' home digué irritada la Paca:
—Ja no m' estimas, ingrát.
—¿Que jo no t' estimo, y are?
—No m' estimas.

—No! y perque?
—Perque 'l posá 't la corbata avants no t' estavas may ab las mans á la butxaca.

J.

Un home bastant trempat un billet va aná á comprar y al tenirlo 'l retorná dihent:—Dónguime 'l saltat.

B. DE R.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse Xamaneya, Reiratsista, J. Borotau, B. Borotau, J. V. Orri y Poeta retirat.
Las demás que no 's mencionan no 'ns serveixen, com y tan poch lo que envian los ciutadans B. B. y B. C. de petxi-na, Modest Rejó, Guard y ota, Francisco P. Noy tendre, Trill, Cebrarench, S. O. T., E. Vicoso y P. Bosch.
Ciudadá C. Gumà. Molt bé, y gracias.—R. M. H.: Alguna cosa hi anira.—Barretina Vermella: Iem la combinació.—Perico Matala-sé. Copihit ab letra de adorno y envihit af interessat si vol ferli un obsequi: ha de compendre que aqu-stas cosas als lectors de la Campana no 'ls hi interes-san.—G. Tona: Insertarem una cantarella.—Llengursillus: Idem anagrama y quadrat de Paraulas.—Ploranér: Idem gero-fich y quadrat numérich.—Poeta r tirat: Idem aná-grama y mudansas.—B. Borotau: Idem mudansa y trenca-caps.—B. Manlleuhench: Igual que la mudansa de vesté.—Xamaneya: Hi anirá 'l trenca-caps.—Nassari Ganxet: Idem

la sinonímia.—Jenani. Publicarém la conversa y alguna altra cosa.—Nyela: Idem. trenca-closcas.—Dos parayguas foradats. Hi anirà molta cosa.—Bombardino: Idem. triangul y un geroglífich.—S Gomila: Insertarém las dugas poestias.—Serahi de Reus: Idem. lo geroglífich.—B. Borotau: Igual que 'l trenca-closcas y la crén de paraulas.—Quico: Anirà l' anàgrama.—P. R.: Mirarém de ocupar-se 'n.—Un feligrés: Està molt bé; no hi trobém cap mes inconvenient que aquell article de la lley que parla de personas ó cosas religiosas.

SOLUCIONS.

À LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—*Qua-res-ma.*
2. ID. 2.ª—*Ar-gen-to-na.*
3. ENDAVINALLA.—*Fa-sol.*
4. QUADRAT NÚMERICH.

8	5	7	6	4
4	7	8	5	6
5	4	6	7	8
6	8	5	4	7
7	6	4	8	5
5. ANAGRAMA.—*Clara.*
6. MUDANSA.—*Massa.*—*Messa.*—*Missa.*—*Mossa.*—*Mussa.*
7. GEROGLÍFICH.—*Cállat y no rumihis.*

Ha endevinat totes las solucions Colyflor; n' han endevinat 4 Trençalós, Jenani, Retratista, D. Sitroc, y Bombo Manlleuhench; 3 Nassari Ganxet; y no més que dugas C. de Petxina, Amich de Cirilo, y Hont vás.

XARADAS.

I.
¿Sabs prima-primera dos que 't volia demanar? Si una tot me vols brodar me farás á mi ditxós. Se qu' ets pura, sens dos-tres de cap classe sobre teu;

mes aixó no vol dir res, ne 'm fassas lo desentés, fesho per la mort de Déu.
No hu-terça pas qui aixó fá, creume á mí: si t' aconsola ja pots comensar demá y molt, molt t' ho estimará ton fiel amant

GUARD Y OLA.

II.
Te 'n rius tú perque ets tres-dos y d' hu-segona ets bastant; pro no tens hu ni dos-prima y per en Total no fás.

J. V. ORPI.

ENDAVINALLA.

Jo, lector, si vols só dona jo 't puch fer cantá y ballar, fins, si vols, me pots tocar... vé's si 'n soch de franca y bona. Ne soch tant... que tu 'm podrias veure y al damunt portar... Mes deixéms de ximpleries ves si 'm pots endavinar.

JENANI.

TRADUGLÍFICH.

MARÍA SE LEVANTA TEMPRANO Y NO SE LA VÉ EN NINGUNA PARTE.

SINONIMIA.

Ahir en lo carrer Tot una tot vegi ballar, que de las tot que ballavan mes que cap me vá agradar.

GUARD Y OLA.

COMBINACIÓ NUMÉRICA.

Un pagés recullí 40 préssecs de un presseguer, y perque son fill no pogués pendre 'n cap, sense qu' ell ho conegués vá formar ab ells un cuadro que 'n contenia 11 per cada cara, en la següent forma:

1	9	1
9	9	9
1	9	1

Lo fill que no tenia pèl de tonto, n' hi prengué nada méns que 18, deixantlos en la mateixa combinació, ó sigan 11 per cara. ¿Com dimontri s' ho vá arreglar?

B. BOROTAU.

MUDANSA.

Ballant la tot ab salero la Tuyas que de tot sab l' hi caigué una tot al cap que l' hi vá mullá 'l pandero.

LLENGUILLUS.

GEROGLÍFICH.

La La La La

guerrrr

KU

SAN

D

CIÓ

X. X. X.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.

ENTRETENIMENTS.—LO QUE 'S VEU Y LO QUE NO 'S VEU.

Tornant quan méns s' ho pensavan.

L' amo y la cambrera.

Gossos buscant la rata.

¿Ahont es lo fulano?

—Miri qu' ella 'ns veu.
—¿Ahont es?

¿Ahont es la rata?

La fisonomia de las flors.

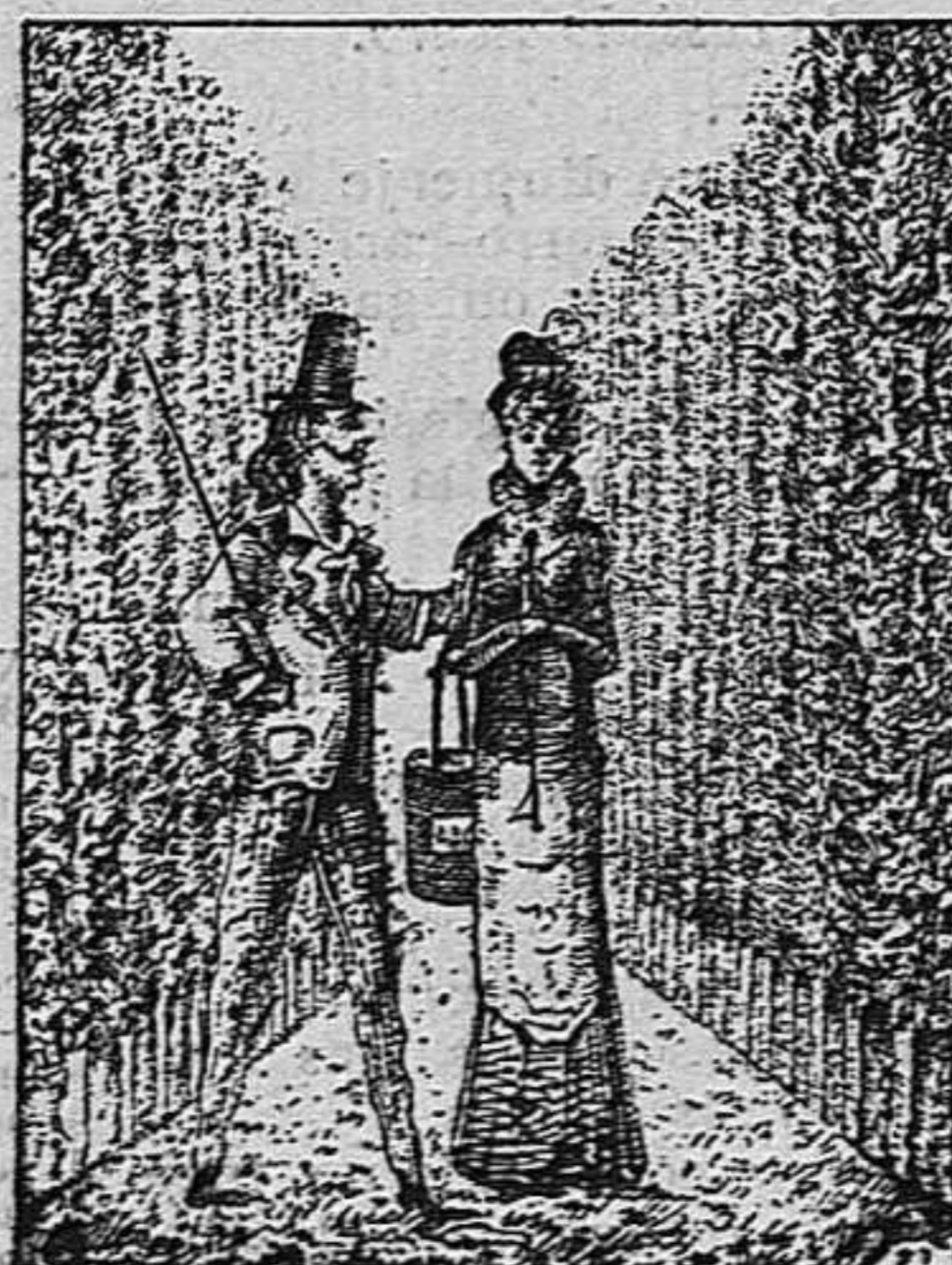
—Miri que 'l papá 'ns veu.

Las dos órfanas.

Los esquimals y 'ls gossos.

¿Ahont son las caras?

¿Ahont es lo papá?

¿Ahont es la seva mare?

¿Ahont son los gossos?